

мъдростъ. Имаше голѣмо прилѣжаніе най
напрѣдъ ꙗко сичко дрѹго да исправи сердца
и оумовѣтъ чловѣчески, и живѣаше єдинъ
животъ ꙗко истина ашкитійски, съ който мо-
жаше да бѣде на своитѣ си оученицы образъ
на добродѣтельното житіе. Оучилището мѹ
бѣше въ Італіа на онаа страна, която на
днешніятъ дѣнь се назовава Неаполітанско
цѣрство, а тогива се назоваваше Велика Ел-
лада.

При дрѹгитѣ мѹ поученіета, съ които
поучаваше чловѣцѣтъ, бѣха и тѣа: Пѣтъ
враждѣбны работы има, ꙗко които чловѣцы-
тѣ трѣба да се пѣзатъ, и да ги борятъ:
Болезьтѣ тѣлесна, невченіето, плотскитѣ
страсты, домобнытѣ несогласіета, и дѣто
вдигатъ глава градовѣтѣ врахъ властитѣ-
тѣ. Богословіето мѹ бѣше многѹ изрѣдно:
защо оучаше, чи є єдинъ Богъ создатель
на сичкитѣ вѣщи, и єдинъ предвѣченъ и все-
сильенъ дѹхъ, безстрастенъ, и невидимъ,
дѣто токѹ съ оумъ се развѣма. За то-
ва, дѹмаше, трѣба да станемъ подобни на
Бога съ познаніето на истината: а за да